

228. कुमार 269. काल P. 4, 1, 117. शायिन und भारद्वाजिन gaṇa
अद्यादि zu P. 4, 1, 110. pl. अत्रयम् P. 2, 4, 65. vgl. dagegen आत्रेयाश्चात-
मत्रता: MBh. 3, 971 und VP. 196 (ein Volksstamm). — b) m. Bezeich-
nung eines Priesters, der mit dem Sadasja in nächster Beziehung
steht: (पशोः) दत्तिणो वाङ्मुरात्रेयस्य At. Br. 7, 7. आत्रेयाय किरणं ददाति
Çat. Br. 4, 3, 4, 21. आत्रेयाय चाग्नीधवत्सदसः पुरस्तादुपविष्टाय क आत्रेयं
क आत्रेयमिति त्रिरुक्ता Kāt. Ça. 10, 2, 21. Vielleicht wurde zu diesem
Amte immer ein Abkömmling des Atri gewählt. — c) ein Bein. Çi-
va's Çiv. — d) m. *Lymphe* H. 620. — 3) f. ०यी. a) ein weiblicher Nach-
komme des Atri P. 2, 4, 65. — b) ein menstruierendes Weib AK. 2, 6, 1,
20. Trik. 3, 3, 305. H. 535. an. 3, 481. Med. j. 73. तस्मादप्यात्रेय्या पोषि-
तैस्त्वी Çat. Br. 1, 4, 5, 13. Nach Sij. ein nach einer Fehlgeburt men-
struierendes Weib (oder diejenige, bei welcher in Folge einer Fehlgeburt
noch Blut abfließt). Bei einer so individualisirten Bedeutung lässt sich
eher an einen Zusammenhang mit einem N. pr. denken. M. 11, 87
und Jāñ. 3, 251 wird die Busse für den Mord einer आत्रेयी besprochen.
Kull.: आत्रेयी च रजस्वला स्तुतस्मातोच्यते. — c) N. pr. eines Flusses
Trik. 3, 3, 305. H. an. 3, 481. Med. j. 73. MBh. 2, 374. = Tistā (der
letzte unmittelbare Zufluss der Gaṅgā aus Norden) LIA. I, 60, N. 1.

आत्रेयायण patron. von आत्रेय gaṇa अद्यादि zu P. 4, 1, 110.

आत्रेयिका f. = आत्रेयी 3, b. HALAJ. im ÇKDr.

आत्रेयीपुत्र (आ० + पु०) m. N. pr. eines Lehrers Çat. Br. 14, 9, 4, 31 =
Brh. År. Up. 6, 5, 2.

आत्रेयीय adj. von आत्रेय P. 4, 1, 89, Sch.

आथर्वण 1) adj. f. ई von Atharvan oder von den Atharvan her-
rührend, ihnen gehörig u. s. w. P. 4, 3, 133 (vgl. Pat.). आथर्वणमसि व्या-
व्रजम्भेनम् AV. 4, 3, 7. आथर्वणारिङ्गिरसोर्द्वीर्भुव्यज्ञा उत। ओषधयः 14,
4, 16. आथर्वणो धर्म आमायो वा P. 4, 3, 133, Sch. आथर्वणा मन्त्राः Verz. d.
B. H. No. 366. Ind. St. 1, 297. 2, 396. आथर्वणेन विधिना (eine Hochzeit
vollzogen) 1, 297. — 2) m. ein Abkömmling Atharvan's oder der
Atharvan, z. B. Dadhjañ Rv. 1, 116, 12. 117, 22. TS. 5, 1, 4, 4. AV.
6, 1, 1. अथर्वणो अथर्वणाय अथर्वणतैर्मन्त्रिणा अङ्गिरसः 10, 6, 20. 16,
8, 12. 19, 23, 1. Çat. Br. 4, 1, 5, 18. 6, 4, 2, 8. 14, 1, 4, 8. 6, 3, 1 = Brh.
År. Up. 2, 5, 16. 3, 7, 1. Ind. St. 1, 84. 87. 217. 291. 293. 384. — 3) m.
Bezeichnung eines bes. Priesters, dessen Ritual der AV. bildet, Ind.
St. 1, 296. 446. ein mit dem AV. vertrauter Brahman H. an. 4, 74. —
4) m. Hauspriester (पुरोहित) H. an. 4, 74. — 5) m. der Atharva-Veda
Kāñd. Up. 7, 1, 2, 4. Ind. St. 1, 146. 266. अथर्वी। आथर्वणः। अथर्वणा प्रोक्त
एव आथर्वणिकानां धर्म आमायो वा न त्वयः। P. 4, 3, 133, Pat., Sch. n.
= अथर्वणो समूहः gaṇa भिन्नादि zu P. 4, 2, 38. AK. 3, 3, 43. — 6) n. ein
Gemach, in welchem der Opferpriester dem Veranstalter eines Opfers
das Gelingen desselben meldet, H. 997.

आथर्वणिकं m. ein Kenner oder Anhänger des AV. P. 6, 4, 174. 4, 3,
133. gaṇa वसन्तादि zu 4, 2, 63. WEBER, Lit. 79. Ind. St. 1, 45. 2, 100. als
adj. = आथर्वण Daçak. in Ind. St. 1, 297.

आथर्वणीय (von आथर्वण) adj. आथर्वणीयसूत्रोपनिषद् Ind. St. 1, 250, N.
आद्र (von दा, ददाति mit आ) adj. nehmend, erhaltend, am Ende eines
comp.; s. दयाद्र.

आर्द्र (von द्र्म् mit आ) m. Biss, Bisswunde Suçr. 2, 260, 21. 267, 6,
294, 1. 297, 1.

आर्द्र (आम् + द्र्) adj. bis zum Munde reichend: आर्द्रास उपकृतास
उ वे क्रूदाश्च स्नात्वा उ वे द्र्द्रे RV. 10, 71, 7. Nir. 1, 9.

आर्द्र (von दा, ददाति mit आ) adj. 1) verschaffend, gewinnend: य
आर्द्रिः स्वर्णनिः RV. 8, 46, 8. — 2) wegnehmend, wegschaffend: आर्द्र-
व्यान्योर्द्विः RV. 1, 127, 6. वीकृद्देवा अनु वर्षां ऋणमोर्द्वि 2, 24, 13.

आद्रमखान m. N. pr. eines Mannes Verz. d. B. H. No. 566.

आद्र (von द्र्, द्रियते mit आ) m. gegen eine Person oder eine Sache
bewiesene Rücksicht, Beachtung, Sorgfalt P. 1, 4, 63. अत्राद्रः कः Pāñ-
kat. III, 262. संतुष्टस्य कर्प्राते ऽप्यर्थे भवति नाद्रः Hit. I, 139. स्वगणे-
भूतमाद्रः Kumāras. 6, 20. तेनाधुना ममाकार्दाने ऽपि मन्दाद्रः Hit. 50, 7.
आद्रात् Pāñkat. IV, 7. दर्शयत्याद्रान्वक्तिः Sij. D. 44, 2. आद्राणानुग्रह
Kathās. 24, 129. माम् — राज्ञा कृताद्रम् 6, 68. 13, 130. व्याजकृताद्राम्
13, 120. Çuk. 43, 14. प्रणामाद्र Kumāras. 6, 91. तद्दर्शनाद्भूक्तोर्भूयान्दा-
रार्थमाद्रः in Folge dessen, dass er diese sah, richtete Çiva noch mehr
sein Augenmerk auf eine Frau 13. रोहं शिन्तिमादेरेण (mit Sorgfalt) कृ-
सितम् Amar. 92. औपराद्रनिर्मिता ohne Betheiligung der Bürger geschaf-
fen Kumāras. 6, 41. साद्र mit Achtung behandelt Jāñ. 1, 331. ehrer-
bietig AK. 3, 4, 88. मन्माता साद्रावद् Kathās. 2, 67. = प्रतीति Trik. 3,
3, 169. साद्रम् adv. mit Ehrerbietung Çak. 29, 12. 61, 9. Hit. 16, 13. 27, 8.
69, 3. Megh. 34. Der einzige Lexicograph (Trik. 3, 2, 18), der das Wort
aufführt, erklärt es durch आरम्भ Beginn. — Vgl. अत्याद्र und अनाद्र.

आद्रकं adj. von आद्रक्य gaṇa कणवादि zu P. 4, 2, 111 (v. l. आर्द्रकं).
आद्रक्य patron. von अद्रक gaṇa गर्गादि zu P. 4, 1, 105 (v. l. आर्द्रक्य).

आद्राण (wie आद्र) n. das Beachten Nir. 6, 31. — Vgl. अनाद्राण.

आद्राणीय (wie eben) adj. zu achten Sch. zu BHATT. 6, 55.

आर्द्रि (von द्र्, दृणाति mit आ) adj. zermalmend: अर्द्रयः RV. 10, 78, 6.

आर्द्र (von द्र्म् mit आ) m. 1) Spiegel AK. 2, 6, 3, 41. Trik. 3, 3, 425.

H. 684. an. 3, 716. Hār. 222. Med. ç. 13. Çat. Br. 14, 5, 1, 9 (= Brh. År.

Up. 2, 1, 9). Brh. År. Up. 3, 9, 15. आर्द्राकृति प्राशित्रकृणाम् Kāt. Ça. 1,

3, 41. MBh. 1, 253. Bhag. 3, 38. R. 3, 22, 13. 4, 41, 31. Suçr. 2, 167, 8. 282,

1. Kathās. 14, 53. आर्द्रं किरणमे Ragh. 17, 26. आर्द्राबिम्ब Kumāras.

7, 22. Häufig wie das gleichbedeutende दर्पण in Titeln von Werken ge-
bräuchlich, unserm Beleuchtung entsprechend; s. आचारादर्श. Daher wohl

die Bedeutung टीका Commentar Trik. H. an. Med. — 2) Copie eines

Werkes H. an. Med. So ist wohl das zur Erklär. gebrauchte प्रतियुस्तक

zu fassen; Wilson: the original manuscript from which a copy is taken.

— 3) N. pr. ein Sohn des 11ten Manu Hariv. 480. — 4) N. pr. einer

Gegend P. 4, 2, 124, Sch. Varāh. Brh. S. 14, 25 in Verz. d. B. H. 241.

1. आर्द्रक (von आर्द्र) m. Spiegel R. 5, 13, 42.

2. आर्द्रक adj. von आर्द्र 4. P. 4, 2, 124, Sch.

आर्द्रमण्डल (आ० + म०) mit spiegelähnlichen Flecken gezeichnet,

N. einer Schlange Suçr. 2, 263, 11.

आर्द्रक (von द्र् mit आ) n. Verbrennungsplatz, Brandstätte: तस्या-

द्र्कं परं नृत्पत्ति केशिनीः AV. 12, 3, 48. Åçy. Grh. 4, 1. Kauç. 13. 82.

आद्रात् (von दा, ददाति mit आ) nom. ag. Empfänger M. 4, 193. Jāñ.

3, 250. दाता नित्यमनादाता M. 6, 8.